

dagboek van

COMMERIVS

uw schoolkater

Zaterdag . . januari 1963

Een uitnemend ochtendsigaartje genoten, vervolgens schoolwaarts getogen, doch eilasiën! Wat bitter kruis, de ijstijd nog niet voorbij. Ben dan ook verschillende malen zeer pijnlijk op de staart gevallen. De medicus geraadpleegd, deze een lichte kneuzing geconstateerd, een geval dat in de medische vakkringen 'in cauda venenum non bonum' genoemd wordt. Ook de stoelgang niet in orde. Gaarne zou ik op deze plaats nog enige bijzonderheden vermeld hebben, doch ben bang, dat de redactie dit weer niet goed vindt. Bovendien nog steeds last van mijn been. Ben namelijk tijdens mijn verblijf in een wintersport-plaats er op pijnlijke wijze achtergekomen, dat skiën een sport is, die hierin bestaat, dat men iemand eerst het lopen onmogelijk maakt door hem twee onevenredig lange latten onder te binden en hem vervolgens van een berg af te gooien, waarbij binnen een onnatuurlijk kort tijdsbestek geweldige snelheden en een opmerkelijke stuurloosheid worden gecultiveerd, waarna er in de regel langer met het hoofd in de sneeuw vastgezet wordt dan voor de gezondheid goed is. In elk geval geen sport voor dikke katers. Overigens nare dingen vernomen over de werkweken. 4a, in Rijswijk gestationneerd, blijkt een laag I.Q. te bezitten. Enige zeer geleerde heren hielden enige zeer interessante lezingen, waarna er echter zo ontstellend dom gereageerd werd, dat er tegen de kast gepraat bleek. De leidende docent verklaarde er geen barst van begrepen te hebben. Of deze opmerking de lezingen dan wel het gedrag van 4a betrof, werd niet vermeld. De enige wijsheid die de leerlingen bijgebleven was, luidde: 'Fant is fantastisch'. Hetgeen aan de Commissie voorgelegd!

De Heer Hartman, die, naar wij allen weten, 's konings wapenrok nog kortgeleden gedragen heeft, paste bij het nachtelijk patrouillewerk in de slaapzalen enige fijne strategische kunstgrepen toe. Zeer vaardig wist hij door het juist hanteren van het zoeklicht opstand en slapeloosheid te voorkomen. Meerdere malen kon men hem, nu eens gecamoufleerd met een kamerjas, dan weer op meesterlijke wijze als kussensloop vermomd, onder de bedden door zien sluipen, het zoeklicht gereed, een exemplaar van herman research in World War II' in de linker, een exemplaar van 'The Longest Day' in de rechter, 'The Guns Of Navarone' in de binnenzak, en de Enkhuizer Almanak tussen de tanden. Op de vraag waar dit alles toe diende, antwoordde hij slechts: 'Je maintien-drai'.

Over de werkweken van 4b 1 en 4b2 niets dan slechts gehoord. Stoute jongens, voortdurend bezig de Beest uit te hangen en vieze mopjes te vertellen tot in het holst van de nacht en niet stil te krijgen. Fi donc! Dichtte niet reeds onze grote 18e eeuwse dichter Pieter 't Hoen vermanend:

„Foeij, Wimpje, dat zijn slegte
[grapjes,
Ik bid het U, ei, laat dat staan!'

Maar naar hem wordt natuurlijk weer niet geluisterd.

Ook inlichtingen ontvangen over het gedrag van Kennemers bij de keuring voor de militaire dienst. Zelfs onze beroemde letterkundige H.P. (18, HBS-B, verschillende publikatie's in het Algemeen Handelsblad en andere periodieken) moest gekeurd worden. De hem ondervragende officier vroeg, op een avant-gardistisch boekwerkje duidend, dat P. met zich voerde: 'Wat is dat?' Antwoorde H.P.: 'Dat vertel ik jou niet. Jij bent een cultuur-barbaar.' De Heer H.P. desondanks goedgekeurd hoewel hij nog een keertje flauwviel en pertinent weigerde een plasje te doen. Neen, hoe artistiek ook, afgekeurd worden slechts de onderstaande gevallen: A. Lieden zonder hoofd. B. Lieden zonder navel. C. Lijders aan het lee-water. D. Communisten. E. Vrouwen. F. Aanhangers van Lou, e.d. G. Siamese tweelingen. H. Lieden die Van der Putten heten.

Deze wijsheden gedebiteerd hebbende, een uitstekend kopje koffie genoten bij de goede Heer Walgien. 't Avondsigaartje met zwier ontstoken en heengedribbeld, doch veiligheidshalve een taxi genomen. Met het oog op de staart en de stoelgang.

Commerius, gedipl. Schoolkater.